

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-כיצד הרגל		Talmud Navigator																						
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ			
היתה מבעטת, או שהיו צרורות מנתזין מתחת רגליה ושברה את הכלים - משלם חצי נזק.																					■	◊		
היכי קאמר? היתה מבעטת והזיקה בביעוטה, או צרורות כאורחיהו משלם חצי נזק, ורבנן היא, או דלמא היתה מבעטת והזיקה בביעוטה, או צרורות מחמת ביעוט - משלם חצי נזק, כי אורחיה משלם נזק שלם, ומני - סומכוס היא?	איבעיא להו:																					⚡	◊	
דרסה על הכלי ושברתו, ונפל השבר על כלי אחר ושברו - על הראשון משלם נזק שלם, ועל האחרון חצי נזק	ת"ש מסיפא:																					⚡	◊	
ואי סומכוס, מי אית ליה חצי נזק?																						⚡		
וכי תימא, ראשון - ראשון להתזה, ושני - שני להתזה, ושאיני ליה לסומכוס בין כחו לכח כחו																						!	◊	
כח כחו, לסומכוס, ככחו דמי או לאו ככחו דמי?	אלא הא דבעי רב אשי:																					⚡	◊	
תפשוט ליה דלאו ככחו דמי?																						⚡		
רב אשי כרבנן מוקי לה ובעי לה הכי:																						!	◊	
היתה מבעטת והזיקה בביעוטה, או צרורות כאורחיהו - חצי נזק, הא מחמת ביעוט - רביע נזק, ויש שנוי, או דלמא היתה מבעטת והזיקה בביעוטה, או צרורות מחמת ביעוט - חצי נזק, ואין שנוי?	[בעי רב אשי]																					⚡	!	◊
תיקו.																						■	◊	
היתה מהלכת במקום שאי אפשר לה אלא אם כן מנתזת, ובעטה והתזיה והזיקה, מהו? כיון דאי אפשר לה אורחיה הוא, או דלמא השתא מיהא מחמת ביעוט קמנתזה צרורות?	בעי מיניה רבי אבא בר ממל מרבי אמי, ואמרי לה מרבי חייא בר אבא:																						⚡	◊
תיקו.																						■	◊	
היתה מהלכת ברה"ר והתזיה והזיקה, מהו? לקרן מדמינן ליה וחייבת, או דלמא תולדה דרגל הוא ופטורה?	בעא מיניה ר' ירמיה מר' זירא:																						⚡	◊
מסתברא, תולדה דרגל הוא.	אמר ליה: [רבי זירא]																						!	◊
התזיה ברה"ר והזיקה ברה"י, מהו?	[רבי ירמיה]																						⚡	◊
עקירה אין כאן, הנחה יש כאן?	אמר ליה: [רבי זירא]																						!	◊
היתה מהלכת בדרך והתזיה, בין ברה"י בין ברה"ר - חייב	איתיביה: [רבי ירמיה]																						⚡	◊
מאי לאו התזיה ברשות הרבים והזיקה ברה"ר?																							⚡	
לא, התזיה ברה"ר והזיקה ברה"י.	[רבי זירא]																						!	
והאמרת: עקירה אין כאן, הנחה יש כאן?	[רבי ירמיה]																						⚡	
הדרי בי.	אמר ליה: [רבי זירא]																						■	◊
דרסה על הכלי ושברתו, ונפל השבר על כלי אחר ושברו - על הראשון משלם נזק שלם, ועל האחרון משלם חצי נזק	איתיביה: [רבי ירמיה]																						⚡	◊
במה דברים אמורים - ברשות הניזק, אבל ברה"ר - על הראשון פטורה, ועל האחרון חייבת	ותני עלה:																						⚡	◊
מאי לאו התזיה ברשות הרבים והזיקה ברשות הרבים																							⚡	
לא, התזיה ברשות הרבים והזיקה ברה"י.	[רבי זירא]																						!	
והאמרת: עקירה אין כאן, הנחה יש כאן?	[רבי ירמיה]																						⚡	
הדרי בי.	אמר ליה: [רבי זירא]																						■	◊
איני?	[רבי ירמיה]																						⚡	◊
אין חצי נזק חלוק לא לרשות היחיד ולא לרשות הרבים	והאמר ר' יוחנן:																						⚡	◊
מאי לאו התזיה ברשות הרבים והזיקה ברשות הרבים																							⚡	◊

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-כיצד הרגל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
לא, התיזה ברה"ר והויקה ברשות היחיד.	[רבי זירא]												יט:
והאמרת: עקירה אין כאן, הנחה יש כאן?	[רבי ירמיה]												יט:
הדרי בי.	אמר ליה: [רבי זירא]												יט:
איבעית אימא: כי אמר רבי יוחנן - אקרן.													יט:
כשכשה בזנבה, מהו?	יטיב רבי יהודה נשיאה ורבי אושעיא אקילעא דרבי יהודה, נפק מילתא מבינייהו:												יט:
וכי יאחזנה בזנבה וילך?	א"ל אידך:												יט:
אי הכי, קרן נמי נימא: וכי יאחזנה בקרן וילך?													יט:
הכי השתא, קרן לאו אורחיה, הא אורחיה.													יט:
וכי מאחר דאורחיה, מאי מבעיא ליה?													יט:
כשכוש יתירא מבעיא ליה.													יט:
כשכשה באמתה, מהו? מי אמרינן מידי דהוה אקרן, קרן לאו יצרא קתקיף ליה? הכא נמי לא שנא, או דלמא קרן כוונתו להזיק, הא אין כוונתה להזיק?	בעי רב עינא:												יט:
תיקו.													יט:
התרנגולין מועדין להלך כדרךן ולשבר וכו'.													יט:
לא שנו אלא שנקשר מאליו, אבל קשרו אדם - חייב.	רב הונא:												יט:
נקשר מאליו מאן חייב?													יט:
אילימא בעל הדליל													יט:
היכי דמי?													יט:
אי דאצנעיה													יט:
אנוס הוא													יט:
ואי לא אצנעיה													יט:
פושע הוא													יט:
אלא חייב בעל תרנגול													יט:
מאי שנא כוליה נזק דלא? דכתבי: (שמות כ"א) כי יפתח איש בור, ולא שור בור, חצי נזק נמי איש בור ולא שור בוך													יט:
אלא, מתני' בדאדייה אדויי, וכי אתמר דרב הונא - בעלמא אתמר:													יט:
דליל הפקר, אמר רב הונא: נקשר מאליו - פטור, קשרו אדם - חייב.	[רב הונא]												יט:
משום מאי חייב?													יט:
משום בורו המתגלגל ברגלי אדם וברגלי בהמה.	רב הונא בר מנוח:												יט:
כיצד השן מועדת? לאכול את הראוי לה.													יט:
הבהמה מועדת לאכול פירות וירקות. אכלה כסות או כלים - משלם חצי נזק. במה דברים אמורים - ברשות הניזק, אבל ברשות הרבים - פטור. ואם נהנית - משלמת מה שנהנית.													יט:
כיצד משלמת מה שנהנית? אכלה מתוך הרחבה - משלמת מה שנהנית, מצדי הרחבה - משלמת מה שהזיקה מפתח החנות - משלמת מה שנהנית, מתוך החנות - משלמת מה שהזיקה.													יט:

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

בבא קמא-כיצד הרגל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
השן מועדת לאכול את הראוי לה, כיצד? בהמה שנכנסה לחצר הניזק, ואכלה אוכלין הראויין לה ושתתה משקין הראויין לה - משלם נזק שלם וכן היה שנכנסה לחצר הניזק, וטרפה בהמה ואכלה בשר - משלם נזק שלם ופרה שאכלה שעורין, וחמור שאכל כרשינו, וכלב שליקק את השמן, וחזיר שאכל חתיכה של בשר - משלמין נזק שלם.	תנו רבנן:											יט: א
השתא דאמרת: כל מידי דלאו אורחיה ואכלה ליה ע"י הדחק שמיא אכילה, האי שונרא דאכל תמרין, וחמרא דאכיל ביניתא - משלם נזק שלם.	רב פפא:											יט:
ההוא חמרא דאכל נהמא ופלסיה לסלא, חייביה רב יהודה לשלם נזק שלם אנהמא, ואסלא חצי נזק.	[רב יהודה]											יט:
ואמאי? כיון דאורחיה למיכל נהמא, אורחיה נמי לפלוסי סלא?												יט:
דאכל והדר פליס.												יט:
ופת אורחיה הוא?												יט:
אכלה פת ובשר ותבשיל - משלם חצי נזק	ורמינהו:											יט:
מאי לאו בבהמה												יט:
לא, בחיה.												יט:
חיה, בשר אורחיה הוא												יט:
דמטוי.												יט:
ואיבעית אימא: בטביא.												יט:
ואיבעית אימא: לעולם בבהמה, ובפתורא.												יט:
ההוא ברחא דחזא ליפתא אפומא דדנא, סריד סליק, אכלה לליפתא ותבריה לדנא, חייביה רבא אליפתא ואדנא נזק שלם	[רבא]											כ:
מאי טעמא?												כ:
כיון דאורחיה למיכל ליפתא, אורחיה נמי לסרוכי ולמסלק.												כ:
בהמה ברשות הרבים, ופשטה צוארה ואכלה מעל גבי חברתה - חייבת מאי טעמא? גבי חברתה כחצר הניזק דמי.	אילפא:											כ:
לימא מסייע ליה:												כ:
היתה קופתו מופשלת לאחוריו, ופשטה צוארה ואכלה ממנו - חייבת												כ:
בקופצת	כדאמר רבא:											כ:
הכא נמי בקופצת.												כ:
והיכא איתמר דרבא?												כ:
בהמה ברשות הרבים, הלכה ואכלה - פטורה, עמדה ואכלה - חייבת	אהא דאמר רבי אושעיא:											כ:
מאי שנא הלכה? דאורחיה הוא, עמדה נמי אורחיה הוא												כ:
בקופצת.	רבא:											כ:
מתגלגל, מהו?	בעי ר' זירא:											כ:
היכי דמי?												כ:
כגון דקיימא עמיר ברשות היחיד וקא מתגלגל ואתי מרשות היחיד לרה"ר, מאי?												כ:
משוי מקצתו בפנים ומקצתו בחוץ, אכלה בפנים - חייבת, אכלה בחוץ - פטורה	ת"ש, דתני רבי חייא:											כ:
מאי לאו מתגלגל ואתי.												כ:
לא, אימא: אכלה על מה שבפנים - חייבת, על מה שבחוץ - פטורה.												כ:
איבעית אימא: כי קאמר רבי חייא - בפתילה דאספסתא.												כ:

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- מובאה של פסיקה קודמת- מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא- קושיא-challenge- שאלה-question- תירוץ-answer! ראיה-proof-</p>
<p>central point for summary and review- insertion of an earlier segment-</p>	
<p>מקרא-key:</p>	

בבא קמא-כיצד הרגל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
אכלה כסות וכו'.														■
אהייא?														^
אכולהו, מאי טעמא? כל המשנה ובא אחר ושינה בו - פטור	רב:								◆	■	!	◇		
לא שנו אלא פירות וירקות, אבל כסות וכלים - חייבת.	שמואל:								◆	■	!	◇		
אכולהו.	וכן אמר ריש לקיש:								◆	■		◇		
ואודא ריש לקיש לטעמיה										■				
שתי פרות ברשות הרבים, אחת רבוצה ואחת מהלכת, בעטה מהלכת ברבוצה - פטורה, רבוצה במהלכת - חייבת.	דאמר ריש לקיש:									■	■		◇	
לא שנו אלא פירות וירקות, אבל כסות וכלים - חייבת.	רבי יוחנן:								◆	■		◇		
לימא, רבי יוחנן לית ליה דריש לקיש אפילו בשתי פרות										?				
לא, לעולם אית ליה, כסות עבדי אינשי דמנחי גלימי ומתפחי, אבל בהמה לאו אורחה.										!			◇	
ואם נהנית משלמת וכו'.														■
וכמה?														^
דמי עמיר	רבה:											◆	!	◇
דמי שעורים בזול.	רבא:											◆	!	◇
תניא כוותיה דרבה, תניא כוותיה דרבא														■
אין משלמת אלא דמי עמיר בלבד.	תניא כוותיה דרבה, רבי שמעון בן יוחי:													■
אם נהנית - משלמת מה שנהנית, כיצד? אכלה קב או קביים, אין אומרים תשלם דמיהן, אלא אומדין כמה אדם רוצה להאכיל לבהמתו דבר הראוי לה אע"פ שאינו רגיל, לפיכך אכלה חטין או דבר הרע לה - פטורה.	תניא כוותיה דרבא:													■
לא הוית גבן באורתא בתחומא, דאיבעיא לן מילי מעלייתא.	רב חסדא לרמי בר חמא:												○	◇
מאי מילי מעלייתא?	אמר: [רמי בר חמא]													^
הדר בחצר חבירו שלא מדעתו, צריך להעלות לו שכר או אין צריך?	א"ל: [רב חסדא]													^
היכי דמי?														^
אילימא בחצר דלא קיימא לאגרא וגברא דלא עביד למיגר														!
זה לא נהנה וזה לא חסך														?
אלא בחצר דקיימא לאגרא וגברא דעביד למיגר														!
זה נהנה וזה חסך														?
לא צריכא, בחצר דלא קיימא לאגרא וגברא דעביד למיגר														!
מאי? מצי אמר ליה מאי חסרתין, או דלמא מצי אמר הא איתהנית?														^
מתניתין היא.	א"ל: [רמי בר חמא]													!
הי מתניתין?	[רב חסדא]													^
לכי תשמש לי.	א"ל: [רמי בר חמא]											○		
שקל סודריה כרך ליה.	[רב חסדא]											○		
אם נהנית - משלמת מה שנהנית.	א"ל: [רמי בר חמא]													■ !

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-כיצד הרגל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כמה לא חלי ולא מרגיש גברא דמריה סייעיה דאע"ג דלא דמי למתניתין קבלה מיניה, האי זה נהנה וזה חסר, והאי זה נהנה וזה לא חסר הוא.	רבא:									ז	◊
ורמי בר חמא?										!	
סתם פירות ברשות הרבים אפקורי מפקר להו.	[רמי בר חמא]									!	◊
המקיף חבירו משלש רוחותיו, וגדר את הראשונה ואת השנייה ואת השלישית - אין מחייבין אותו הא רביעית - מחייבין אותו	תנן:									ז	◊
ש"מ: זה נהנה וזה לא חסר - חייב										ז	
שאני התם, דאמר ליה: את גרמת לי הקיפא יתירא.										!	◊
אם עמד ניקף וגדר את הרביעית - מגלגלין עליו את הכל	ת"ש, א"ר יוסי:									ז	◊
טעמא דגדר ניקף, הא מקיף - פטור										ז	
ש"מ: זה נהנה וזה לא חסר - פטור										ז	
שאני התם, דאמר ליה: לדידי סגי לי בנטירא בר זוזא.										!	◊
הבית והעלייה של שנים שנפלו, אמר בעל העלייה לבעל הבית לבנות והוא אינו רוצה, הרי בעל העלייה בונה בית ויושב בה עד שיתן לו יציאותיו	ת"ש: [ת"ק]									ז	◊
יציאותיו הוא דמחייב ליה בעל הבית, הא שכרו לא										ז	
ש"מ: זה נהנה וזה לא חסר - פטור										ז	
שאני התם, דביתא לעלייה משתעבד.										!	◊
אף זה הדר בחצר חבירו שלא מדעתו - צריך להעלות לו שכר	ת"ש, רבי יהודה:									ז	◊
ש"מ: זה נהנה וזה לא חסר - חייב										ז	
שאני התם, משום שחרוריתא דאשייתא.										!	◊
שלחיה בי רבי אמי										◊	
וכי מה עשה לו? ומה חסרו? ומה הזיקו?	אמר: [רבי אמי]									!	◊
נתיישב בדבר.	רבי חייא בר אבא:									◊	
הדר - שלחיה קמיה דרבי חייא בר אבא										◊	
כוליה האי שלחו לי ואזלי, אילו אשכחי בה טעמא לא שלחנא להו?	אמר: [רבי חייא בר אבא]									◊	
אינו צריך להעלות לו שכר	אתמר, רב כהנא א"ר יוחנן:									◊	
צריך להעלות לו שכר.	רבי אבהו אמר רבי יוחנן:									◊	
הא דרבי אבהו לאו בפירוש אתמר אלא מכללא אתמר	רב פפא:									◊	
נטל אבן או קורה של הקדש - הרי זה לא מעל, נתנה לחבירו - הוא מעל וחבירו לא מעל, בנאה לתוך ביתו - הרי זה לא מעל עד שידור תחתיה שוה פרוטה	דתנן:									◊	
והוא שהניחה על פי ארובה	ואמר שמואל:									◊	
זאת אומרת: הדר בחצר חבירו שלא מדעתו - צריך להעלות לו שכר, ושתק ליה	ויתבי רבי אבהו קמיה דר' יוחנן וקאמר משמיה דשמואל:									◊	
מדשתיק מודה ליה	איהו סבר: [רבי אבהו]									◊	
ולא היא, אשגוחי לא אשגח ביה כדרכה										◊	
הקדש שלא מדעת כהדיוט מדעת דמי.	דאמר רבה:									◊	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

בבא קמא-כיצד הרגל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כא	כב
הדר בחצר חבירו שלא מדעתו, צריך להעלות לו שכר או לא?	שלה ליה רבי אבא בר זבדא למרי בר מר, בעי מיניה מרב הונא:												◊	כא
אדהכי נה נפשיה דרב הונא													○	כא
אינו צריך להעלות לו שכר, והשוכר בית מראובן - מעלה שכר לשמעון.	רבה בר רב הונא, הכי אמר אבא מרי משמיה דרב:												◊	כא
שמעון מאי עבידתיה?													ז	כא
הכי קאמר: נמצא הבית של שמעון - מעלה לו שכר.													◊	כא
תרתיה?													ז	כא
הא דקיימא לאגרא, הא דלא קיימא לאגרא.													!	כא
הדר בחצר חבירו שלא מדעתו - אינו צריך להעלות לו שכר, והשוכר בית מבני העיר - מעלה שכר לבעלים.	אתמר נמי: א"ר חייא בר אבין אמר רב, ואמרי לה אמר ר' חייא בר אבין אמר רב הונא:												◊	כא
בעלים מאי עבידתייהו?													ז	כא
הכי קאמר: נמצאו לו בעלים - מעלין להן שכר.													!	כא
תרתיה?													ז	כא
הא דקיימא לאגרא, הא דלא קיימא לאגרא.													!	כא
הדר בחצר חבירו שלא מדעתו - אין צריך להעלות לו שכר, משום שנאמר: (ישעיהו כ"ד) ושאייה יוכת שער.	רב סחורה אמר רב הונא אמר רב:												◊	כא
לדידי חזי ליה, ומנגח כי תורא.	מר בר רב אשי:												○	כא
ביתא מיתבא יתיב.	רב יוסף:												◊	כא
מאי בנייהו?													^	כא
איכא בנייהו, דקא משתמש ביה בצביי ותיבנא.													!	כא
ההוא גברא דבנה אפדנא אקילקלתא דיתמי, אגביה רב נחמן לאפדניה מיניה.	[רב נחמן]												○	כא
הדר בחצר חבירו שלא מדעתו - צריך להעלות לו שכר	לימא, קסבר רב נחמן:												ז	כא
ההוא, מעיקרא קרמנאי הוו דיירי ביה ויהבי להו ליתמי דבר מועט א"ל: זיל פייסינהו ליתמולא אשגח, אגביה רב נחמן לאפדניה מיניה.													!	כא
כיצד משלמת מה שנהנית וכו'.													◊	כא
ובמחזרת	רב:												◊	כא
אפילו מחזרת נמי פטור.	שמואל:												◊	כא
ולשמואל, היכי משכחת לה דמחייב?													ז	כא
כגון דשבקתה לרחבה ואולה וקמה בצדי רחבה.													!	כא
ואיכא דמתני להא שמעתא באפי נפשה:													◊	כא
מחזרת - רב אמר: חייבת	[רב]												◊	כא
פטורה.	שמואל:												◊	כא
ולשמואל, משלמת מה שהזיקה, היכי משכחת לה דמחייבא?													ז	כא
כגון דשבקה לרחבה ואולה וקמה בצדי רחבה.													!	כא

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

בבא קמא-כיצד הרגל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מפתח החנות - משלמת מה שנהנית	מתיב רב נחמן בר יצחק:										⚡	◊	כא	
היכי משכחת לה? פשיטא במחזרת וקאמר: מה שנהנית, מה שנהנית אין, מה שהזיקה לא											⚡		כא	
דקיימא בקרן זוית.	הוא מותיב לה, והוא מפרק לה:										!	◊	כא	
מחזרת - כולי עלמא לא פליגי דחייבת, כי פליגי - במקצה מקום מרשותו לרשות הרבים, והכי אתמר:	איכא דאמרי:										■	◊	כא	
"ש אלא מחזרת, אבל מקצה מקום מרשותו לרה"ר - פטורה	[רב]										♦	■	◊	כא
אפילו מקצה מקום מרשותו לרשות הרבים - חייבת.	שמואל:										♦	■	◊	כא
לימא, בכור ברשותו קמפלגי:											⚡	◊	כא	
רב דאמר פטור, קסבר: בור ברשותו - חייב	[רב]										⚡	◊	כא	
ושמואל דאמר חייב, קסבר: בור ברשותו - פטור	[שמואל]										⚡	◊	כא	
לעולם אימא לך: בעלמא בור ברשותו פטור, ושאי הכא, דאמר: לאו כל כמינך דמקרבת להו לפירותך לרה"ר ומחייבת להו לתוראי.	אמר לך רב:										!	◊	כא	
בעלמא בור ברשותו חייב, דבשלמא בור, איכא למימר לאו אדעתיה, אלא פירות מי איכא למימר לאו אדעתיה? הא חזי להו.	ושמואל אמר:										!	◊	כא	
לימא, מחזרת תנאי היא											⚡	◊	כא	
אכלה מתוך הרחבה - משלמת מה שנהנית, מצידי הרחבה - משלמת מה שהזיקה, דברי ר"מ ורבי יהודה	דתנאי: [ר"מ ורבי יהודה]										♦	■	◊	כא
אין דרכה לאכול אלא להלך	רבי יוסי ור"א:										♦	■	◊	כא
ר' יוסי היינו תנא קמא											⚡	⚡	כא	
אלא מחזרת איכא בינייהו:											!	⚡	כא	
מחזרת נמי משלם מה שנהנית	ת"ק סבר:										♦	■	!	כא
משלמת מה שהזיקה	רבי יוסי סבר:										♦	■	!	כא
לא, דכולי עלמא מחזרת אי כרב אי כשמואל, והכא בביעור בשדה אחר קא מיפלגי:											!	◊	כא	
(שמות כ"ב) ובער בשדה אחר - ולא ברה"ר	מר סבר: [ת"ק]										♦	■	!	כא
ובער בשדה אחר - ולא ברשות המזיק.	ומר סבר: [רבי יוסי]										♦	■	!	כא
ברשות המזיק, לימא: פירך ברשותי מאי בעי											⚡		כא	
אלא, דאילפא רבי אושעיא איכא בינייהו.											!	◊	כא	
הכלב והגדי שקפצו מראש הגג ושברו את הכלים - משלם נזק שלם, מפני שהן מועדין.												■	כא	
הכלב שנטל חררה והלך לגדיש, אכל החררה והדליק הגדיש - על החררה משלם נזק שלם, ועל הגדיש משלם חצי נזק.												■	כא	
טעמא דקפצו, הא נפלו - פטור, אלמא קסבר: תחלתו בפשיעה וסופו באונס - פטור.												■	כא	
הכלב והגדי שקפצו מראש הגג ושברו את הכלים - משלם נזק שלם, נפלו - פטורין.	תנאי נמי הכי:											■	כא	
הניחא למ"ד תחלתו בפשיעה וסופו באונס - פטור, אלא למ"ד חייב מאי איכא למימר?												■	כא	
כגון דמקרי כלים לגבי כותל, דכי קפצי בקפיצה לא נפלי עלייהו, ואפילו תחלתו בפשיעה ליכא.												⚡	כא	
פעמים שאפילו נפלו נמי חייב, משכחת לה בכותל רעוע.	רב זביד משמיה דרבא:											■	כא	
מאי ניהו?												^	כא	
דאבעי ליה לאסוקי דעתא דנפיל ארחי?												!	כא	
סוף סוף לא נפל ארחי ונפול אינהו, תחלתו בפשיעה וסופו באונס הוא												⚡	כא	

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-כיצד הרגל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא צריכא, בכותל צר:												◊	כא:
הכלב והגדי שדלגו ממטה למעלה - פטורין, מלמעלה למטה - חייבין	תנו רבנן:											◊	כא:
אדם ותרגול שדלגו, בין מלמעלה למטה בין מלמטה למעלה - חייבין.												◊	כא:
הכלב והגדי שדלגו, בין מלמעלה למטה בין מלמטה למעלה - פטורין	והתניא:											◊	כב.
דאפיך מיפך, כלבא בזקירא וגדיא בסריכא.	תרגמא רב פפא:											◊	כב.
אי הכי, אמאי פטורים?												◊	כב.
פטור מנוק שלם, וחייבין בחצי נוק.												◊	כב.
הכלב שנטל.												◊	כב.
אשו משום חציו	אתמר, רבי יוחנן:											◊	כב.
אשו משום ממונו.	ריש לקיש:											◊	כב.
וריש לקיש מאי טעמא לא אמר כרבי יוחנן?												◊	כב.
חציו מכחו קאזיל, האי לא מכחו קאזיל.	אמר לך: [ריש לקיש]											◊	כב.
ורבי יוחנן מאי טעמא לא אמר כריש לקיש?												◊	כב.
ממונא אית ביה ממשא, הא לית ביה ממשא.	אמר לך: [רבי יוחנן]											◊	כב.
הכלב שנטל חררה כו'	תנן:											◊	כב.
בשלמא למ"ד אשו משום חציו, חציו דכלב הוא, אלא למ"ד אשו משום ממונו, האי אש לאו ממונו דבעל כלב הוא												◊	כב.
הכא במאי עסקינן - דאדייה אדווי, דעל חררה משלם נוק שלם, ועל מקום גחלת משלם חצי נוק, ועל גדיש כולה פטור.	אמר לך ריש לקיש:											◊	כב.
ורבי יוחנן?												◊	כב.
דאנחה אנוחי, על חררה ועל מקום גחלת משלם נ"ש, ועל הגדיש משלם חצי נוק.	[רבי יוחנן]											◊	כב.
גמל טעון פשתן ועבר ברשות הרבים, נכנסה פשתנו לתוך החנות ודלקו בנרו של חנווני והדליק את הבירה - בעל גמל חייב,	תא שמע:											◊	כב.
הניח חנווני נרו מבחוץ - חנווני חייב												◊	כב.
בנר תנוכה - פטור	רבי יהודה:											◊	כב.
בשלמא למ"ד אשו משום חציו, חציו דגמל הוא, אלא למ"ד משום ממונו, האי אש לאו ממונא דבעל גמל הוא												◊	כב.
הכא במאי עסקינן - במסככת כל הבירה כולה.	אמר לך ריש לקיש:											◊	כב.
אי הכי, אימא סיפא:												◊	כב.
אם הניח חנווני נרו מבחוץ - חנווני חייב	[סיפא]											◊	כב.
ואי במסככת אמאי חייב?												◊	כב.
בשעמדה.												◊	כב.
עמדה וסכסכה, כ"ש דחנווני פטור ובעל גמל חייב												◊	כב.
הכא במאי עסקינן - כגון שעמדה להטיל מימיה, רישא בעל גמל חייב, דלא איבעי ליה לאפושי בטעינה, סיפא חנווני חייב, דלא איבעי ליה לאנוחי נרו מאבראי.	רב הונא בר מנחם משמיה דרב איקא:											◊	כב.
המדליק את הגדיש, והיה גדי כפות לו ועבד סמוך לו ונשרף עמו - חייב, עבד כפות לו וגדי סמוך לו ונשרף עמו - פטור	תא שמע:											◊	כב:

<p>♦ disputants-חולקים</p> <p>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>
--	---

בבא קמא-כיצד הרגל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
בשלמא למ"ד אשו משום חציו, משום הכי פטור, אלא למאן דאמר אשו משום ממונו, אמאי פטור? אילו קטל תוריה עבדא, הכי נמי דלא מיחייב?												⚡	כב:
הכא במאי עסקינן - כשהצית בגופו של עבד, דקם ליה בדרכה מיניה.	אמר לך רבי שמעון בן לקיש:											!	כב:
אי הכי, מאי למימרא?												⚡	כב:
לא צריכא, בגדי דחד ועבד דחד.												!	כב:
השולח את הבעירה ביד חרש שוטה וקטן - פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים	ת"ש:											⚡	כב:
בשלמא למ"ד אשו משום חציו, חציו דחרש הוא, אלא למאן דאמר אשו משום ממונו, אילו מסר שורו לחרש שוטה וקטן, הכי נמי דלא מיחייב?												⚡	כב:
לא שנו אלא כשמסר לו גחלת וליבה, אבל מסר לו שלהבת - חייב, מאי טעמא? ברי היזקא.	הא אתמר עלה, אמר ריש לקיש משמיה דחזקיה:											!	כב:
אפילו שלהבת - פטור	רבי יוחנן:											!	כב:
צבתא דחרש קא גרים, לא מיחייב עד דמסר ליה גווזא סילתא ושרגא.	קסבר: [רבי יוחנן]											!	כב:
קרא ומתניתא מסייע ליה לרבי יוחנן:	רבא:											■	כב:
קרא, דכתיב: (שמות כ"ב) כי תצא אש, תצא מעצמה, ישלם המבעיר את הבערה, ש"מ: אשו משום חציו												■	כב:
פתח הכתוב בנוקי ממונו וסיים בנוקי גופו, לומר לך: אשו משום חציו.	מתניתא, דתניא:											■	כב:
למ"ד אשו משום חציו, טמון באש דפטור רחמנא היכי משכחת לה?	רבא, קשיא ליה לאביי:											⚡	כג:
וניחא ליה, כגון שנפלה דליקה לאותו חצר, ונפלה גדר שלא מחמת דליקה, והלכה והדליקה והזיקה בחצר אחרת, דהתם כלו ליה חציו.	[אביי]											!	כג:
אי הכי, לענין גלוי נמי כלו ליה חציו												⚡	כג:
אלא, למאן דאית ליה משום חציו אית ליה נמי משום ממונו, וכגון שהיה לו לגודרה ולא גדרה, דהתם שורו הוא ולא טפח באפיה.												!	כג:
וכי מאחר דמאן דאית ליה משום חציו אית ליה נמי משום ממונו, מאי בינייהו?												⚡	כג:
איכא בינייהו, לחייבו בארבעה דברים.												!	כג:
על החררה משלם כל'.												■	כג:
מאן חייב?												^	כג:
בעל כלב												!	כג:
ולייחייב נמי בעל גחלת												⚡	כג:
בששימר גחלתו.												!	כג:
אי כששימר גחלתו, מאי בעי כלב התם?												⚡	כג:
בשחתר.												!	כג:
זאת אומרת: סתם דלתות חתורות הן אצל כלב.	רב מרי בריה דרב כהנא:											■	כג:
דאכלה היכא?												^	כג:
אילימא דאכלה בגדיש דעלמא												!	כג:
הא בעינן (שמות כ"ב) וביער בשדה אחר וליכא												⚡	כג:
לא צריכא, דאכלה בגדיש דבעל חררה.												!	כג:
תפשוט דפי פרה כחצר הניזק דמי, דאי כחצר המזיק דמי, לימא ליה: מאי בעי רפתך בפומא דכלבא?												⚡	כג:
פי פרה, כחצר הניזק דמי או כחצר המזיק דמי?	דאיבעיא להו:											⚡	כג:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-כיצד הרגל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואי אמרת כחצר המזיק דמי, שן דחייב רחמנא היכי משכחת לה?												כג
כגון שנתחככה בכותל להנאתה, וטנפה פירות להנאתה.	רב מרי בריה דרב כהנא:											כג
והא בעינא כאשר יבער הגלגל עד תומו וליכא	מתקיף לה מר זוטרא:											כג
דשף צלמי	רבינא:											כג
דפסעי פסועי.	רב אשי:											כג
שיסה בו את הכלב, שיסה בו את הנחש - פטור	ת"ש:											כג
מאן פטור?												כג
משסה פטור, והייב בעל כלב												כג
ואי אמרת כחצר המזיק דמי, לימא ליה: מאי בעי ידך בפומיה דכלבא?												כג
אימא: פטור אף משסה.												כג
ואיבעית אימא: דאפקיה לניביה וסרטיה.												כג
השיך בו את הנחש - רבי יהודה מחייב	ת"ש: [רבי יהודה]											כג
פוטרים	חכמים:											כג
כשתמצוי לומר, לדברי ר' יהודה - ארס נחש בין שיניו הוא עומד, לפיכך מכיש בסייף ונחש פטור, לדברי החכמים - ארס נחש מעצמו מקיא, לפיכך נחש בסקילה ומכיש פטור	ואמר רב אחא בר יעקב:											כג
ואי אמרת פי פרה כחצר המזיק דמי, לימא ליה: מאי בעי ידך בפומא דחיווא?												כג
לענין קטלא לא אמרינן.												כג
ומנא תימרא?												כג
הנכנס לחצר בעל הבית שלא ברשות, ונגחו שורו של בעל הבית ומת - השור בסקילה, ובעלים פטורים מן הכופר	דתניא:											כג
בעלים פטורין מן הכופר מ"ט												כג
דאמר ליה: ברשותי מאי בעית												כג
שורו נמי לימא ליה: מאי בעית ברשותי?												כג
אלא, לענין קטלא לא אמרינן.												כג
הנהו עיזי דבי תרבו דהוו מפסדי ליה לרב יוסף												כג
זיל אימא להו למרייהו - דליצנענהו.	א"ל לאביי: [רב יוסף]											כג
אמאי איזיל? דאי אזילנא, אמרי לי: לגדור מר גדירא בארעיה.	אמר ליה: [אביי]											כג
ואי גדר, שן דחייב רחמנא היכי משכחת לה?												כג
כשחתרה												כג
אי נמי, דנפיל גודא בליליא.												כג
דסלקין לעילא ודנחתין לתחתא: הגי עיזי דשוקא דמפסדי, מתרינן במרייהו תרי ותלתא זמנין, אי ציית - ציית, ואי לא - אמרין ליה: תיב אמסחתא וקבל זוזך.	מכריז רב יוסף, ואיתימא רבה:											כג
איזהו תם ואיזו מועד? מועד - כל שהעידו בו שלשה ימים, ותם - משיחור בו שלשה ימים, דברי ר' יהודה	[רבי יהודה]											כג
מועד - שהעידו בו שלשה פעמים, ותם - כל שיהו התינוקות ממשמשין בו ואינו נוגח.	רבי מאיר:											כג
מאי טעמא דר' יהודה?												כג

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת-story מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
--	--

בבא קמא-כיצד הרגל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(שמות כ"א) תמול - חד, מתמול - תרי, שלשום - תלתא, ולא ישמרנו בעליו - אתאן לנגיחה רביעית	אביי:										!	◇
תמול מתמול - חד, שלשום - תרי, ולא ישמרנו האידינא - חייב.	רבא:										!	◇
ור"מ מ"ט?											^	
ריחוק נגיחותיו חייב, קירב נגיחותיו לא כל שכן	דתניא, א"ר מאיר:										!	◇
זבה תוכיה, שריחקה ראיותיה טמאה, קירבה ראיותיה טהורה	אמרו ליה:										?	◇
הרי הוא אומר: (ויקרא ט"ו) וזאת תהיה טמאתו בזובו, תלה הכתוב את הזב בראיות ואת הזבה בימים.	אמר להן: [רבי מאיר]										!	◇
ממאי דהאי וזאת למעוטי זבה מראיות? אימא: למעוטי זב מימים											?	
אמר קרא: (ויקרא ט"ו) והזב את זובו לזכר ולנקבה, מקיש זכר לנקבה, מה נקבה בימים, אף זכר בימים.											!	◇
ולקיש נקבה לזכר, מה זכר בראיות, אף נקבה בראיות											?	◇
הא מיעט רחמנא וזאת.											!	
ומה ראית?											?	
מסתברא, קאי בראיות ממעט ראיות, קאי בראיות ממעט ימים?											!	◇
איזהו מועד? כל שהעידו בו שלשה ימים, ותם? שיהו התינוקות ממששין בו ואינו נוגח, דברי ר' יוסי	תנו רבנן: [רבי יוסי]										◆	◇
מועד - כל שהעידו בו שלש פעמים, ולא אמרו שלשה ימים - אלא לחזרה בלבד.	רבי שמעון:										◆	◇
הלכה כר' יהודה במועד, שהרי ר' יוסי מודה לו, והלכה כרבי מאיר בתם, שהרי ר' יוסי מודה לו.	רב נחמן אמר רב אדא בר אהבה:										■	◇
וליאמר מר: הלכה כרבי מאיר במועד, שהרי רבי שמעון מודה לו, והלכה כרבי יהודה בתם, שהרי רבי שמעון מודה לו	רבא לרב נחמן:										?	
אנא כרבי יוסי סבירא לי, דרבי יוסי נימוקו עמו.	אמר ליה: [רב נחמן]										!	◇
שלשה ימים דקתני, לייעודי תורא או לייעודי גברא?	אבעיא להו:										^	◇
למאי נפקא מינה?											?	
דאתו תלתא כיתי סהדי בחד יומא, אי אמרת לייעודי תורא - מייעד, ואי אמרת לייעודי גברא - לא מייעד, מימר אמר השתא הוא דקמסהדו בי											!	◇
מאי?											^	
אין השור נעשה מועד - עד שיעידו בו בפני בעלים ובפני בית דין, העידו בו בפני בית דין ושלא בפני בעלים, בפני בעלים ושלא בפני בית דין, אינו נעשה מועד - עד שיעידו בו בפני בית דין ובפני בעלים	תא שמע:										!	◇
העידוהו שנים בראשונה ושנים בשניה בשלישית - הרי כאן שלש עדיות, והן עדות אחת להזמה, נמצאת כת ראשונה זוממת - הרי כאן שתי עדיות והוא פטור והן פטורים, נמצאת כת שניה זוממת - הרי כאן עדות אחת והוא פטור והן פטורים, נמצאת כת שלישית זוממת - כולן חייבין, ועל זה נאמר: (דברים י"ט) ועשיתם לו כאשר זמם וגו'											!	◇
אי אמרת לייעודי תורא - שפיר, אלא אי אמרת לייעודי גברא, לימרו הנך קמאי: אנן מי הוה ידעינן דבתר שלשה יומי אתו הני ומייעדי ליה?											!	
אמריה לשמעתיא קמיה דרב כהנא	רב אשי:										○	
וליייעודי תורא מי ניחא? ולימרו הנך בתראי: אנן מנא ידעינן דכל דקאי בי דינא לאסהודי בתורא קאתו? אנן לחיובי גברא פלגא נזקא אתינן	ואמר לי: [רב כהנא]										?	◇
דקמרמזי רמזי.											!	◇
כשבאו רצופים.	רב אשי:										!	◇
במכירין בעל השור ואין מכירין את השור.	רבינא:										!	◇
אלא היכי מייעדי ליה?											?	

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-כיצד הרגל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דאמרי: תורא נגחנא אית לך בבקרך, אבעי לך לנטורי לכוליה בקרא.											!	◊
המשסה כלבו של חבירו בחבירו, מהו? משסה ודאי פטור, בעל כלב מאי? מי אמרינן מצי א"ל: אנה מאי עבידנא ליה, או דלמא אמרינן ליה: כיון דידעת בכלבך דמשסי ליה ומשחסי, לא אבעי לך לאשהווייה?	אבעיא לה:											◊
ותם - שיהו התינוקות ממשמשינן בו ואינו נוגח	רבי זירא, ת"ש:										⚡	◊
הא נוגח - חייב.											⚡	
מי קתני נגח חייב? דלמא הא נגח לא הוי תם, ובההיא נגיחה לא מחייב.	אביי:										!	◊
שיסה בו את הכלב שיסה בו נחש - פטור	ת"ש:										⚡	◊
מאי לאו פטור משסה, וחייב בעל כלב.											⚡	
לא, אימא: פטור אף משסה.											!	◊
אם תמצי לומר: המשסה כלבו של חבירו בחבירו - חייב, שיסה הוא בעצמו - פטור, מאי טעמא? כל המשנה ובא אחר ושינה בו - פטור.	רבא:											◊
איתמר משמיה דריש לקיש כוותיק	רב פפא לרבא:											◊
שתי פרות ברשות הרבים, אחת רבוצה ואחת מהלכת, ובעטה מהלכת ברבוצה - פטורה, רבוצה במהלכת - חייבת	דאמר ריש לקיש:											◊
אנא בההיא חובי מחייבנא, דאמרינן ליה: כי אית לך רשותא לסגויי עלי, לבעוטי בי לית לך רשותא.	א"ל: [רבא]											◊
שור המזיק ברשות הניזק כיצד? נגח, נגף, נשך, רביץ, בעט, ברשות הרבים - משלם חצי נזק												■
ברשות הניזק - רבי טרפון אומר: נזק שלם	[רבי טרפון]											◊
חצי נזק.	חכמים:											◊
ומה במקום שהקל על השן ועל הרגל ברשות הרבים שהוא פטור, החמיר עליהן ברשות הניזק לשלם נזק שלם, מקום שהחמיר על הקרן ברה"ר לשלם חצי נזק, אינו דין שנחמיר עליו ברשות הניזק לשלם נזק שלם	אמר להם רבי טרפון:											◊
דיו לבא מן הדין להיות כנדון, מה ברה"ר - חצי נזק, אף ברשות הניזק - חצי נזק.	אמרו לו:											!
אף אני לא אדון קרן מקרן, אני אדון קרן מרגל, ומה במקום שהקל על השן ועל הרגל ברה"ר - החמיר בקרן, מקום שהחמיר על השן ועל הרגל ברשות הניזק - אינו דין שנחמיר בקרן	אמר להם: [רבי טרפון]											⚡
דיו לבא מן הדין להיות כנדון, מה ברה"ר - חצי נזק, אף ברשות הניזק - חצי נזק.	אמרו לו:											!
ור"ט לית ליה דיו? והא דיו דאורייתא הוא												⚡
מדיו ק"ו כיצד? (במדבר י"ב) ויאמר ה' אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים, ק"ו לשכינה ארבעה עשר יום, אלא דיו לבא מן הדין להיות כנדון	דתניא:											⚡
כי לית ליה דיו - היכא דמפריך ק"ו, היכא דלא מפריך ק"ו - אית ליה דיו, התם שבעה דשכינה לא כתיבי, אתא ק"ו אייתי ארבסר, אתא דיו אפיק שבעה ואוקי שבעה, אבל הכא חצי נזק כתיב, ואתא ק"ו ואייתי חצי נזק אחרינא ונעשה נזק שלם, אי דרשת דיו אפריך ליה ק"ו.												!
ורבנן?												⚡
שבעה דשכינה כתיבי: תסגר שבעת ימים.	[רבנן]											!
ור"ט?												⚡
ההוא תסגר דרשינן דיו הוא.	[רבי טרפון]											!
ורבנן?												⚡
כתיב קרא אחרינא: ותסגר מרים.	[רבנן]											!
ור"ט?												⚡
ההוא דאפי' בעלמא דרשינן דיו, ולא תאמר: הכא משום כבודו של משה, אבל בעלמא לא, קמ"ל.	[רבי טרפון]											!

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-כיצד הרגל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
והא האי תנא לא דריש דיו ואע"ג דלא מפרין ק"ן	רב פפא לאביי:										⚡	◊	כה.	
קרי בוב מניין? ודין הוא: מה טהור בטהור טמא בטמא, טמא בטהור אינו דין שיהא טמא בטמא	דתניא:										■	⚡	◊	כה.
וקא מייתי לה בין למגע בין למשא, ואמאי? נימא: אהני ק"ו למגע, אהני דיו לאפוקי משא											■	⚡	◊	כה.
וכי תימא, למגע לא אצטרין ק"ו, דלא גרע מגברא טהור											!			כה.
איצטרין, סד"א (דברים כ"ג) מקרה לילה כתיב, מי שקריו גורם לו, יצא זה שאין קריו גורם לו אלא דבר אחר גרם לו, קמ"ל											⚡		◊	כה.
מידי ולא ד"א כתיב?											!		◊	כה.
ומאן תנא דשמעת ליה דאמר: שכבת זרע של זב מטמא במשא?											^		◊	כה.
לא ר"א ולא רבי יהושע											⚡		◊	כה.
שכבת זרע של זב מטמא במגע ואין מטמא במשא, דברי רבי אליעזר	דתנן: [רבי אליעזר]										■	⚡	◊	כה.
אף מטמא במשא, לפי שאי אפשר בלא צחצוחי זיבה	רבי יהושע:										■	⚡	◊	כה.
עד כאן לא קאמר רבי יהושע התם - אלא שאי אפשר בלא צחצוחי זיבה, הא לאו הכי לא											⚡			כה.
אלא האי תנא הוא											!			כה.
למעלה מהן - זובו של זב, ורוקו, ושכבת זרעו, ומימי רגליו, ודם הנדה, מטמאין בין במגע בין במשא	דתנן:										■	!	◊	כה.
ודלמא ה"נ לפי שא"א בלא צחצוחי זיבה											⚡			כה:
א"כ, לתנייה גבי זובו, מ"ש דקתני לה גבי רוקו? אלא משום דאתי מרוקו.											!			כה:
והא האי תנא לא דריש דיו ואע"ג דלא מפרין ק"ן	רב אחא מדפתי לרבינא:										⚡		◊	כה:
מפץ במת מניין? ודין הוא: ומה פכין קטנים שטהורים בזב - מטמא במת, מפץ שמטמא בזב - אינו דין שיטמא במת	דתניא:										■	⚡	◊	כה:
וקמייתי לה בין לטומאת ערב בין לטומאת שבעה, ואמאי? אימא: אהני ק"ו לטומאת ערב, ואהני דיו לאפוקי טומאת שבעה											■	⚡	◊	כה:
כבר רמא ניהליה ר"נ בר זכריה לאביי	א"ל: [רבינא] [ר"נ בר זכריה]										⚡	!		כה:
תנא ממפץ בשרץ מייתי לה, וה"ק: מפץ בשרץ מניין? ודין הוא: ומה פכין קטנים שטהורים בזב - טמאין בשרץ, מפץ שטמא בזב - אינו דין שיהא טמא בשרץ אלא מפץ במת מניין? נאמר (ויקרא י"א) בגד ועור בשרץ ונאמר (במדבר לא) בגד ועור במת, מה בגד ועור האמור בשרץ - מפץ טמא בו, אף בגד ועור האמור במת - מפץ טמא בו.	וא"ל אביי:										!	!	◊	כה:
מופנה, דאי לא מופנה איכא למפרך: מה לשרץ שכן מטמא בכעדשה, תאמר במת שאין מטמא בכעדשה אלא בכזית?											⚡			כה:
לאיי, אפנויי מופנה, מכדי שרץ אתקש לשכבת זרע, דכתיב: (ויקרא כ"ב) או איש אשר תצא וגו', וסמך ליה: או איש אשר יגע בכל שרץ, וכתיב ביה בשכבת זרע: (ויקרא ט"ו) וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע, בגד ועור דכתב רחמנא בשרץ למה לי? ש"מ לאפנויי.											!		◊	כה:
ואכתי מופנה מצד אחד הוא, הניחא למ"ד מופנה מצד אחד למידין ואין משיבין - שפיר, אלא למ"ד למידין ומשיבין מאי איכא למימר?											⚡			כה:
דמת נמי אפנויי מופנה, מכדי מת אתקש לשכבת זרע, דכתיב: (ויקרא כ"ב) והנוגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו וגו', וכתיב ביה בשכבת זרע: וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע, בגד ועור דכתב רחמנא במת למה לי? ש"מ לאפנויי, והוי מופנה משני צדדין.											!		◊	כה:
הניחא למ"ד דון מינה ואוקי באתרא, אלא למ"ד דון מינה ומינה מאי איכא למימר?											⚡		◊	כה:
אמר קרא: (במדבר לא) וכבסתם בגדיכם ביום השביעי, כל טמאות שאתם מטמאין במת לא יהו פחותין משבעה.	רבא:										!		◊	כה:
ותהא שן ורגל חייב ברשות הרבים מקל וחומר: ומה קרן שברשות הניזק אינו משלם אלא חצי נזק - ברשות הרבים חייבת, שן ורגל שברשות הניזק משלם נזק שלם - אינן דין שברה"ר חייב												⚡	◊	כה:

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◇ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O מקרא-key: </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ¿ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
--	---

Talmud Navigator

בבא קמא-כיצד הרגל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
אמר קרא: (שמות כ"ב) ובער בשדה אחר, ולא ברה"ר.											!	◇
מידי כוליה קאמרינן? פלגא קאמרינן											¿	
אמר קרא: (שמות כ"א) וחצו את כספו, כספו של זה ולא כספו של אחר.											!	◇